

BELLPUIIG

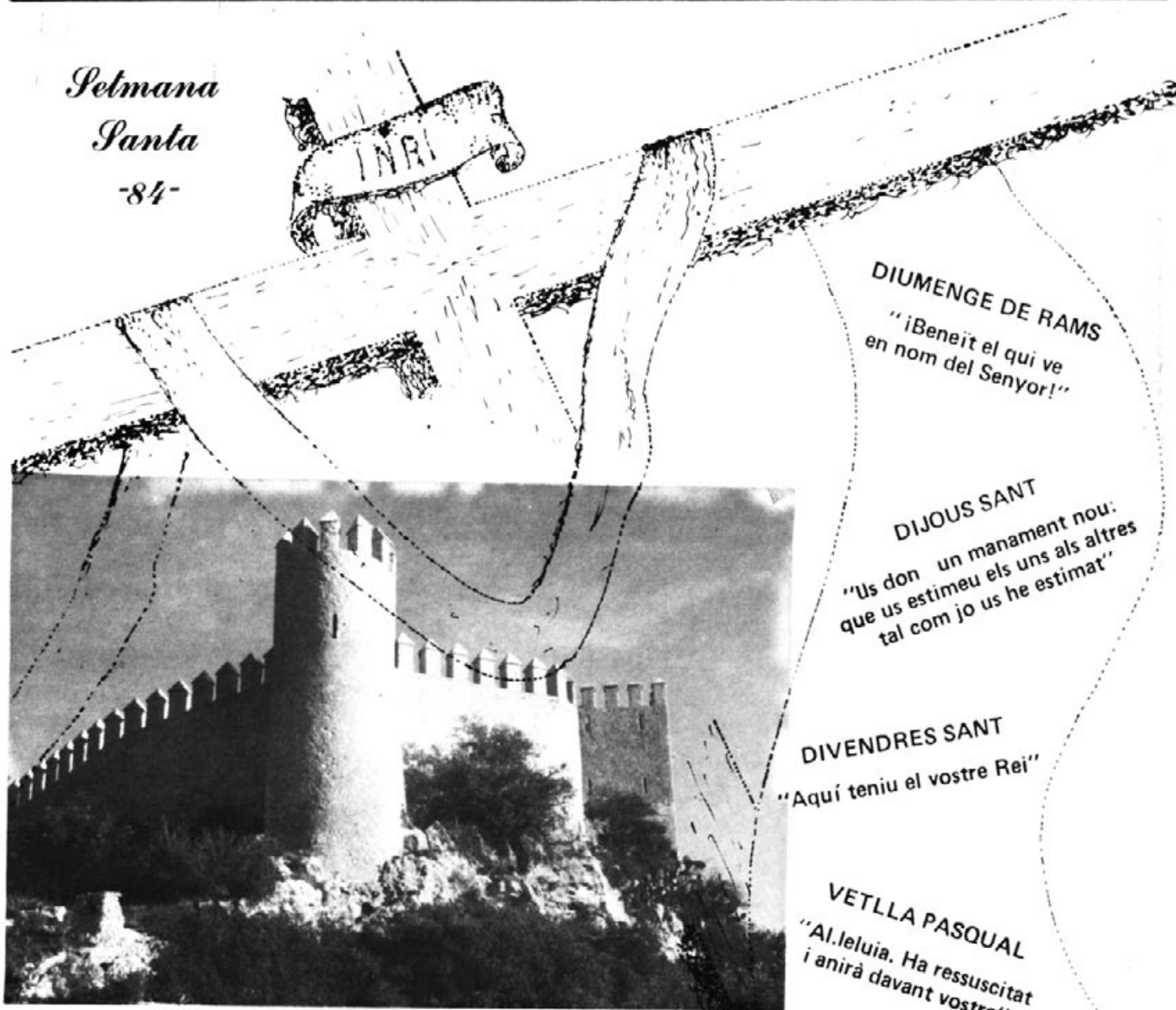

ARTÀ

14 ABRIL 1984 Nº 78 - IV EPOCA - ANY XXV - REVISTA QUINZENAL

*Setmana
Santa
-84-*

DIUMENGE DE RAMS
"¡Beneït el qui ve
en nom del Senyor!"

DIJOUS SANT
"Us don un manament nou:
que us estimeu els uns als altres
tal com jo us he estimat"

DIVENDRES SANT
"Aquí teniu el vostre Rei"

VETLLA PASQUAL
"Al.leluia. Ha ressuscitat
i anirà davant vostre"

Recinte emmurallat de Sant Salvador d'Artà on té lloc, cada any, l'acte de S'ENDAVALLAMENT.

De la Colònia
de Sant Pere

SOR CATALINA DE LA PURÍSSIMA

50 anys de professió religiosa

plana 5

REVISTA QUINZENAL
Nº78 IV Epoca 14 abril 1984

DIRECTOR :
Rafel Umbert i Sureda

CONSELL DE REDACCIÓ :
Miquel Morey
Antoni Gili
Jaume Mayol
Climent Obrador
Mª Pilar Lucas
Joan Pastor
Guillem Artigues
Guillem Bisquerra
(Administrador)

COL.LABORADORS :
Jeroni Ginard
Pere Pep Gil
Pep Català
Pere Gili
Sebastia Tous

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ :
Carrer Sant Salvador, 2.
Tel. 56 20 20 - ARTA .

IMPRIMEIX :
GRÀFIQUES LLEVANT
Carrer de Ciutat, 55
Tél. 56 26 04 - ARTA .

Dipòsit Legal, P.M. 57-1969 .

La Dirección y Consejo de Redacción de "Bellpuig" no se responsabiliza del contenido ideológico de los artículos de sus colaboradores o redactores.

PROGRAMA SETMANA SANTA

ACTES LITURGICS

15 Abril. DIUMENGE DEL RAM

Benedicció de rams i processó:

Colònia: 10 hores

Convent: 10'30 "

Parròquia: 11'30

19 Abril. DIJOURS SANT

Missa del Sant Sopar del Senyor:

Parròquia: 18'30

Convent: 19'30

* Colònia: 20

20 Abril. DIVENDRES SANT

Celebració de la Mort del Senyor:

Parròquia: 18'30

Convent: 19'30

Colònia: 20

21 Abril. VETLA DE PASQUA

Celebració de la Vetla de Pasqua:

Convent: 20'30

Parròquia: 21

Colònia: 21

22 Abril. DIUMENGE DE PASQUA

Processó i Missa de Pasqua:

Parròquia: 9

Colònia: 10

¿Com viure la Setmana Sant?

Pels cristians la Setmana Santa i Pasqua són qualque cosa més que uns dies de festa, de vacances, de panades, robiols, frit... Són, sobretot, dies per a viure el fet bàsic de la nostra fe: la nostra salvació per la mort i resurrecció de Jesús.

I aquest fet es pot viure a distints nivells:

Un és el nivell popular de les representacions religioses dels trets més importants d'aquests dies.

Serà molt bo assistir a les representacions de la Cena a l'escalonada del Convent (Dijous Sant, a les 21,30) o a l'Endavallament al recinte de Sant Salvador (Divendres Sant, a les 22), però no com qui "mira" un espectacle que no l'afecta ni el mou, sinó com a qui, tenint no sols els ulls oberts sinó el cor, el "veure" li ajuda a "viure". Davant la representació d'aquests fets per fills del nostre poble, no podem ésser gent que "badoca" sinó gent que escolta, veu però "viu" en pròpia carn el drama que tenim davant.

A molts quan s'els parla de la Setmana Santa, gairebé lo únic que les ve al cap són les processons.

La processó té sentit quan el poble hi pren part, hi participa. La processó és una manifestació, un acompanyament d'aquell que, perquè ens estima, s'ha jugat la vida per nosaltres. I això és massa seriós com per a prendre-ho en rialles. Aquí sí que tenim moltes coses per a millorar:

Quants es conformen en "veure passar" la processó en lloc de prendre-hi part!

Quants n'hi ha que tenen més esment en "mirar els qui hi van" en lloc d'estar pendents del Crist generós que passa... pels carrers de la nostra vida i del nostre egoisme!

Quants n'hi ha que, desgràciadament, converteixen la processó en una diversió més!

Així, ¿val la pena?

Caldrà fer un esforç per a recuperar la vivència d'aquest nivell popular religiós posant-hi tots el granet d'arena del propi esforç:

- el silenci que ajuda a la reflexió i a la pregària, i

- la participació que ens pot fer sentir més a prop del misteri.

Però, hi ha un altre nivell: la celebració litúrgica de la mort i la resurrecció de Jesús.

I per a viure aquest nivell de vivència de fe més profunda vos convidam a les quatre grans celebracions d'aquesta setmana:

EL DIUMENGE RAMS: (Convent, a les 10,30; Parròquia, a les 11,30; Colònia, a les 10) volem seguir Jesucrist. Per això deim que ell és el nostre Messies: un camí que és triar la veritat i no la mentida, compartir i no tancar-nos, ajudar i no dominar. La processó de rams és la manera de cridar el desig d'apuntar-nos al camí de Jesucrist.

El Pregó del capvespre (Sant Salvador a les 18) ens recorda la Setmana clau del nostre any litúrgic.

EL DIJOURS SANT (Parròquia, a les 18,30; Convent, a les 19,30; Colònia, a les 20) Com aquell primer Dijous Sant, Jesús torna a donar-nos el seu pa i el seu vi: un pa que és el seu cos, un vi que és la seva sang i un encàrrec: "feis lo mateix", "estimau-vos els uns als altres", "pensau en els més pobres que són els meus preferits".

DIVENDRES SANT: (Parròquia, a les 18,30; Convent, a les 19,30; Colònia, a les 20) Condemnat pels poderosos, abandonat dels seus seguidors, crucificat entre criminals, Jesús regna. És la seva hora. És el seu estrany triomf. Creim que de l'arbre de la creu en neix un riu immens de vida, d'amor, de reconciliació. Per això, avui, més que plorar la seva mort, la celebrem.

VETLA PASQUAL: (Convent, a les 20,30; Parròquia i Colònia, a les 21). Encara que és una de les celebracions més poc concorregudes, la d'aquesta nit és la més important del calendari cristià. Perquè celebrem que Jesús va ressuscitar, és viu, que el seu camí és el bo, que està present pel seu Esperit entre nosaltres.

Per la celebració comunitària de la Penitència (a la Colònia: dilluns a les 21 i a Artà a la Parròquia: dimarts, a les 21) ens obrirem a l'amor i al perdó d'un Déu que és Pare i que vol la vida dels seus fills.

¿Aprofitarem aquesta nova ocasió que s'ens presenta de viure la Setmana Santa i Pasqua?

Tant de bo que així fos!

L'Equip parroquial

CONFERENCIA

El pasado 12 de Marzo y en el Salón de Actos del Colegio San Buenaventura fue dada una Conferencia por el P.A. Huertas, el cual disertó sobre los siempre problemáticos "Valores en la escuela". Dicha Conferencia fue organizada por la ESCUELA DE PADRES cuyo responsable es el P. Gregori Mateu, psicólogo y pedagogo.

FOLKLORE

El día 24 de Març passat l'Agrupació "Artà balla i canta" va assistir a una trobada a Lluc, juntament amb un grup de Sóller i un de Menorca, i també amb la participació del grup Sis-Som.

L'Agrupació d'Artà participà amb cinc actuacions.

També el dia 1 d'Abril, l'Agrupació "Esclafits i Castanyetes" va anar a Sant Joan a participar de la festa d'aquell poble, anomenada "Es Pa i es Peix".

Pel proper dia de Pasqua a l'horabaixa, hi ha prevista una reunió de socis de l'Agrupació "Artà balla i canta" al Barbacoa d'Artà. Ademés de fer-hi una berenada de coca, hi haurà esplai i ball obert.

COLLECTIVA

Com cada any i per les festes de Setmana Santa, hi haurà lloc a la Sala d'Exposicions de la "Caixa", l'acostumada exposició col·lectiva d'arts plàstiques d'autors locals. Esperam l'èxit a què ens tenen també acostumats aquests continuadors d'aquesta bona tradició i que sia per molts d'anys.

OBRAS MUNICIPALES

Al parecer nuestro Consistorio ha iniciado una serie de obras destinadas a mejorar nuestras plazas.

Ahora le ha tocado en suerte la Plaza del P. Rafel Ginard Bauçà. Se le ha ampliado el parterre central sembrando en él cuatro naranjos de jardín. Es elogiable la iniciativa, pero, por favor, la farola central desmerece un mucho del lugar incluso existe el latente peligro de un accidente con la concha que pende de la parte de la tulipa.

Por otra parte y de manera extraoficial, nos hemos enterado que pronto tocará a la Plaza del monumento de Sarasate. A ver si tienen tino en su ordenamiento y la dejan digna del conjunto.

Siguiendo con las obras municipales, nos queda decir que se está vallando el local del matajero.

Bien, que cundan estas obras, ya que los baches de la calles siguen sin tapar.

APERTURA CARRETERA

Con motivo de la Semana Santa y Pascua, quedará abierta al tráfico con carácter provisional, la carretera que une Artà con el vecino pueblo de Sant Llorenç, en la cual se están realizando importantes mejoras.

ESTABLECIMIENTOS

Según nos hemos informado ha sido abierto un nuevo establecimiento en el carrer dels Quatre Cantons dedicado a la pastelería. Desde estas líneas les damos nuestra enhorabuena y que tengan éxito en estos menesteres.

INFORMATICA, FUTURO, YA.

Alrededor de la veintena jóvenes que, entusiastas por la informática y todo lo que ello comporta (nuevas técnicas, programaciones, etc) se reúnen cada miércoles en un local de la Calle de Son Servera.

Un día de estos, nos acercamos al local y comprobamos realmente que allí lo que importa es el ordenador para descubrir todos sus secretos y compartir sus experiencias en esta ciencia.

Tuvimos una sosegada charla en la cual nos informaron de que a este respecto llevamos unos diez años de retraso comparando con los países de Francia e Inglaterra. Al parecer el Ministerio de Educación ha puesto cartas en el asunto y pronto veremos ordenadores en las escuelas incluso en E.G.B. (en el Instituto de Artà ya hay dos comprados por la Asociación de Padres).

Las aplicaciones de los ordenadores familiares son, según nos informa, ilimitadas. No sólo sirven para jugar a "marcianitos" y llevar la contabilidad casera, ya que sería tonto pensar tan sólo en estas dos posibilidades de las infinitas que se pueden conseguir. Incluso es, o puede ser, un motivo para eliminar la eilineante T.V., y abrir un campo de diálogo familiar (con posibilidad de internacionalizarse) a través del teclado ya que son más personas que pueden intervenir directamente y de manera activa.

Nos dicen, también, que tienen una bibliografía del tema la cual se la intercambian, pudiendo estar al día en esta materia ampliando así sus experiencias. Nos piden que digamos que es un grupo abierto a cualquier interesado a la informática.

Cuando nos despedíamos, empezamos a oír: "Besing", "list", "Lising", "ind", Raiz cuadrada de... y un largo etc. de palabras que, para un profano le suenan a chino. Por otra parte les deseamos que, aunque los principios sean duros, no desanimen en su intento y pronto vean aumentado el número de entusiastas y hagan que entremos de una vez para siempre en este futuro que ya está aquí.

Desde luego, dejamos abiertas estas páginas a este grupo para que ellos mismos hablen de este

Sabíeu que...

El 20 de Maig de 1.858, i per Real ordre, Capdepera fou erigit en Vila, o poble independent d'Artà, amb Ajuntament propi.

L'any 1.910 es construí a Artà el Teatre Principal, dirigides les obres per l'arquitecte Alcover. I que l'any 1.913 va esser construïda la Casa Quarter de la Guàrdia Civil.

Xezzim-Xezzam

PAREIX QUE AQUEST MES els robos han anat a menys dins el nostre poble. Ja era hora perquè durà uns dies que no havia hora segura. Deixaves tancat i quan hi tornaves no tan sols trobaves obert, sinó que t'havien fet es sarró net. A veure si continua sa bona ratxa que es lo que hem de menester.

I NO PLOU, sembla que aquest estiu qui ve haurem de beure vi, o aigua mineral, ja que segur que s'acabarà s'aigo de la Vila, o al menys es farà avall. I a rentar-mos! a la mar falta gent, que allà si que n'hi ha molta. I parlant de la mar, no seria convenient pregar al vent que fes córrer els niguls cap a Canyamel o a Sa Duaia i que descarregassen dins el nostre terme. No creim que s'acabassin es bassiots. Ara que no plourà d'aquest tro.

VOS VOLEM AVISAR (ja que no sortirà altre número fins després de Pasqua), de què aneu alerta a ses panades i robiols. Sobretot per aquells que pateixen de sang alta i també a aquelles persones que les puja sa sang amb certa facilitat. Totes elles estan propenses a agafar als ulls un infart. Però ja que Pasqua només ve un pic en l'any, i tanmateix de qualque cosa mos hem de morir... mengem i beguem, que la mort és segura.

I DES CLOTS QUE?. Pareix i és ben cert que no mos fan gens de cas. No quedarà més remei que cadascú tàpiga els de davant seva. Ara que ve pasqua, no seria res de l'altre món el dar-los un poc d'asfalt i al menys la gent que mos visita el Divendres Sant, no mos compararia amb el poble de Manacor (que ja és dir molt). A veure si aquesta vegada i ja per totes, s'Ajuntament pren bona nota i, hala! a tapar clots falta gent. Així sia.

DENUNCIAM:
A l'escala de Sant Salvador hi ha una farola enterra. Abans d'es Divendres Sant es fa necessari aixecar-la, no sia cosa que amb sa fosca sa gent treveli i foti de bec.

Groc, Verd i Negre....

ECOS

NACIMIENTOS:

Día 1-3-84.- Cristina Sánchez Pomar.- Hija de José-María y de Margarita.- C/. Major, nº 52.
Día 28-2-84.- David Morell Arbona.- Hijo de Jaime y de Isabel María.- C/. Jaime el Conquistador (Colonia de San Pedro)
Día 12-3-84.- Francisco Javier Martín Palomo.- Hijo de Sebastián y de Juana.- C/. Figueral, 2

MATRIMONIOS:

Día 2-3-84.- Antonio Viejo Gil con Antonia Vicens Rayó.- C/. Costa y Llobera, 68.
Día 3-3-84.- Jaime Genovard Espinosa con Damiana Ferrer Martín.- C/. Blanquerna, 15
Día 17-3-84.- Ramón Molina García con María-Antonia Jaume Orell.- C/. Mte. Blanes, 33.
Día 24-3-84.- Juan-Marcos Massanet Payeras con Catalina Rico Torres.- C/. Amadeo, 9.

DEFUNCIONES:

Día 9-3-84.- Margarita Ferrer Píris.- C/. Lladoner, 13 a) Canaia
Día 14-3-84.- Rafael Ginard Servera.- C/. Barracas, 17 a) Fulla.
Día 18-3-84.- Margarita Millas Riera .- C/. Pou Nou, 13 (Residencia)
Día 25-3-84.- José-Antonio Brazo Cruz.- C/. Junípero Serra, 14
Día 26-3-84.- Miguel Gili Negre.- C/. Careta, 14 a) Peu
Día 27-3-84.- Bartolomé Miquel Cursach.- Son Talet. a) Del Cleper.

RECEPTA

per maddè Antònia Gili

PAELLA DE BACALLÀ

Ingredients: (per cada ració)
100 g. d'arròs i 100 g. de bacallà.

Altres ingredients:
xíxeros, fesol-fava, ceba, tomàtiga, all, julivert i sal.

Manera de fer-se:

Es ponen a bullir els xíxeros i els fesol-fava i, una vegada cuits, es posen de banda les verdures i el brou.

Es torra el bacallà i es bocineja amb les mans. De seguida es col·loca en remull. Mentrestant se prepara un sofregit de ceba i tomàtiga i en aquest sofregit s'hi posa el bacallà ben sucatejat i l'arròs, donant-lis dues voltes. També se l'hi posa una bona picada d'all i julivert, el brou amb les verdures i es deixa coure per espai d'un quart d'hora en el foc. Posteriorment s'adorna amb unes tires de prebres vermells i s'acaba la cuita dins el forn fins i tant que l'arròs resti ben sec.

Sor Catalina de la Puríssima

50 anys de professió religiosa

"ESTIMAR, CALLAR I MIRAR HA ESTAT EL QUE MILLOR M'HA ANAT".

Si escric el nom de Sor Catalina Ferrà Moranta, possiblement quasi ningú sabrà de qui parl, però si pos Sor Catalina de la Puríssima, totduna hi haurà molts d'al.lots, pares i mares i persones velles, que tendran present una religiosa de la Caritat, servicial i callada, lenta en el parlar però afable, estimada per Coloniers i Artanencs i que fa 34 anys que és a la Colònia i que el dia 21 d'aquest mes en compleix 50 com a religiosa, celebra per tant les noces d'or. Aquest és principalment el motiu de l'entrevista.

***Andreu Genovart:** Sor Catalina: hi ha un aspecte de la seva vida que no el conec gens, ¿en parlam una mica?

*** Sor Catalina:** Vaig néixer a Esporles el 23 d'abril de 1907. Tenc un germà i una germana. Aquesta va morir del tifus als 7 anys. Quan jo en tenia també 7 va morir mon pare als 40. Aleshores poc temps després als nou anys vaig entrar a les Minyones. Llavors no era com ara, per entrar a les Minyones les nines havien d'estar batiades i confirmades, havien de procedir d'una família cristiana i els havia de faltar son pare o sa mare.

***A.G.:** ¿Com eren els anys a les minyones?

***Sor C.:** Les record com a bons. Allà vaig sentir la vocació com a religiosa, però me digueren que era massa jove i que havia de conèixer més el món. Vaig estar allà fins als 16 anys, llavors vaig tornar al món. Després l'any 32 vaig entrar al noviciat, al cap de dos anys sortia ja com a monja, aleshores en tenia 25.

***A.G.:** I el seu primer destí va ser Artà.

***Sor C.:** Efectivament, allà vaig viure els anys de la guerra, foren temps difícils; me vaig haver de llevar el vestit de monja, feia d'enfermera. Llavors hi havia més malalts que ara i noltros ajudàvem a les cases en tot el que podíem i passàvem moltes nits vetllant malalts.

***A.G.:** ¿Estudiàreu d'enfermera?

*** Sor C.:** Ca, home! En aquell temps no era costum. Posàvem injeccions i fèiem una passada per la casa del malalt, la nostra presència era més aviat de companyia i servei.

***A.G.:** Dins la vida, ¿què hi heu tengut: més penes o alegries?

***Sor C.:** No ho sé. He tengut dificultats com tothom comen-

Era devers l'any 1960. Sor Catalina abraçant els més petits. Avui alguns d'ells ja tenen fills.

çant des de petita, però de monja m'han apreciat molt, no he tengut disguts i els meus superiors sempre m'han respectada i considerada.

***A.G.:** ¿Què és el que vos ha fet més feliç?

***Sor C.:** Estimar, callar i mirar.

***A.G.:** Com veis el canvi del món, de la societat, de l'Església...?

***Sor C.:** ¿I què t'he de dir? Hi ha coses bones i dolentes, i si han sortit així és perquè el Bon Jesús ho ha volgut. A mi m'agrada veure les coses com a vengudes de Déu.

***A.G.:** A Artà hi estiguéreu 16 anys. Després vinguéreu a la Colònia.

***Sor C.:** Sí i ara en fa 34 que hi som.

***A.G.:** I naturalment haureu vist moltes coses i també n'haureu fetes moltes.

***Sor C.:** Per la meua escola, tu ho saps bé, hi han passat molts de nins i nines, varies generacions, avui molts d'ells són pares de família amb professions distintes, des d'un mestre d'escola a un capellà, passant

per un conrador o.... bé, què t'he d'anar a dir si tu els coneixes tots.

***A.G.:** Quan mos veu a noltros ex-alumnes seus, ¿què pensa, com mos veu?

***Sor C.:** Igual que quan éreu petits, vos aprecii i m'agrada dir-vos ses coses.

***A.G.:** ¿Què pensa des poble de sa Colònia?

***Sor C.:** Estic molt contenta, m'estimen molt, jo també els estim, tenc molts de records... persones mortes, pens sovint amb elles.

***A.G.:** Un consell pels ex-alumnes.

***Sor C.:** I què t'he de dir? que s'estimin, que estimin la família, els fills, l'espòs, l'espòsa, tots.

***A.G.:** ¿Amb quines tasques heu omplit tots aquests anys?

***Sor C.:** Fent escola, atenent als malalts i arreglant l'església que la vaig atendre fins que vaig caure ara fa quatre anys.

***A.G.:** Jo sé que amb els al.lots li passaren moltes d'anècdotes, ¿m'en podria contar una?

***Sor C.:** Una vegada anava amb so carro i sa somera, carregada d'al.lots, i el sergent de la Guàrdia Civil mos va aturar. Tots els al.lots estaven molt assustats i l'home mos va demanar si teníem permís per manar sa bístia, riguent naturalment. També anant cap Artà amb sa somera

s'aturaven per fer-me fotografies, però... ¿per què me fas contar tantes coses?

Sor Catalina de la Puríssima, així de senzilla, com si tot el

(Passa a plana 8)

ARTÀ I ELS ARTANENCS

MIQUEL TOUS SERVERA

Una vida dedicada a l'ofici de barber

Barber ja de nin, ens explica el llarg historial dels barbers dins el poble, esquitat amb agradables i molt sucoses anècdotes que en fan la contarella molt entretinguda.

"¿Miquel, quants d'anys tenies, quan començares a treballar de barber?"

Mira, certament, no puc dir-t'ho. Es meus pares no me posaren, d'un cop, an es treball formal, sinó que, gradualment anava integrant-me a ell. Es capvespres, quan sortia d'escola, d'es Col·legi de Sant Bonaventura d'Es Franciscans, barenava i me n'anava a jugar un poc a Sa Clota, on don Gabriel Fuster (Es Capellà Asdoro) ademés de pegar pilotes, cercols, vogadores i pel·lícules de cine mut que veiem als baixos de La Sagristia, aguantava, tots els horabaixes, amb paciència inigualable, ses inclemències d'una cinquantena d'al.lots que no tenien aturai. Llavò, de retorn a casa, ajudava a mun pare a fer brotxes netes i a fer saboneres. Ja veus si devia ésser jovenet i petit d'estatura que, per ensabonar sa part esquerra de sa cara d'es parroquians quasi m'havia de jeure damunt d'ells.

Això sí que ho record molt bé. Poc temps després d'haver complit es dotze anys, ja me fiaven es raor. Tenc ben clar a sa memòria que a don Rafel Quintín li agradava que l'afaitàs i, quasi sempre solia dir-me, quan lo havia afaitat: -Barber jove -assenyalant-me a mi- i metge vell, i girava l'índex cap a ell. I afegia: "-Així ho diu es refrany mallorquí, i es refranys s'equivoquen poques vegades.

Meravellat me va deixar aquest bon senyor, quan, un dia, mentre el servia, començà a contar-me coses de París que jo escoltava per primera vegada. Me parlava d'aquelles grans avingudes, d'es monumental Arc de Triumf, de s'esplendorosa Plaça de S'Estrella..., de s'enormitat de Sa Torre Eiffel... Però no acabà així no. Quan s'aixecà de sa butaca barbera, seguí dient-me que havia anat

Biel Tous Gayà a) Jordi, complint el servei militar. Any 1923 al Cap Enderrocat.

al Teatre d'Opera a veure "Madame Buterfli".

Supòs que quan vaig escoltar aquell nom sa meva cara se va transformar. En aquells moments a ca nostra no hi havia ningú més que ell i jo estic amb sa completa certesa de què, aquell dia, es meus ulls astorats contemplaven s'actor més bo que veuré en tota sa vida.

Amb poc temps m'explicà quant de ric i sumptuós era aquell teatre. Lo sublim de s'orquestra i de s'alta calidat que havien de posseir ets artistes per actuar-hi. Vaig viure, amb s'expressió viva d'es seu rostre, ulls, braços i mans i contorsions d'es cos, s'angúnia d'una senyora que, asseguda a un banc d'un jardí hermosíssim espera llargues hores es seu marit que, capità d'un vaixell, navega per aigües japoneses. S'alegria de sa tornada d'aquest i també de sa gràcia cautivadora d'aquelles balladores i ballarines del "Lago de los Cisnes".

"¿Com eren ses barberies per aquells temps?"

Aleshores, aquests establiments no solament s'aprofitaven per afaitar-se o tallar-se es cabells, sino que també, endemés d'això, servien de lloc de reunió, és a dir, que hi havia bastants de clients que, una vegada estar servits, si sa conversa les agradava, tornaven asseure-se, treien de sa butxaca una bossa de pell de ca i amb molta paciència lligaven un xigarro de picadura maonesa.

I que ho eren de substancioses aquelles converses d'es dissabtes, a vespre, que duraven fins a les dotze manco un quart! Més de dues vegades havíem d'encendre espelmes per acabar de servir els clients.

Quant m'agradaria poder tornar escoltar ses paraules d'aquells homes que solsament baixaven a la vila es dissabtes horabaixa o es diumenges es matins i que, no sabent escriure ni llegir, eren un savis! Com sabien d'es misteris de sa terra, de ses guardes, d'ets arbres, d'es niguls, de ses saons, de ses llunes i estrelles!

Tots, tan conradors com menestrals volien ésser es millors dins es respectius oficis i procuraven sempre esmerar-se en ells.

Semblava que es parroquians tenien quasi sempre una hora que era sa que les queia més bé per anar a sa barberia, ja que, moltes setmanes, coincidien an es mateixos dies i, poc més o manco, també a ses mateixes hores a trobar-se als anomenats establiments. Es dissabtes dematí, devers les 9,30, a ca nostra solien juntar-s'hi uns quants homes que havien fet sa guerra a Cuba. Quin gust que passava d'escoltar a l'amo En Francesc Porret, l'amo En Miquel Puceta, l'amo En Jaume Palou i l'amo En Biel de Sa Cova, quan contaven sa venuda d'aquella illa! Sa sang les pujava a sa cara i sa ràbia encara les roagava, parlant de com es "Janques" desaparaven contra "El Maine" -buc nord-americà amarrat dins el moll cubà. I llavò deien que eren ets espanyols que ho havien fet. De sa gran batalla a sa província de "Matanzas"

i de sa de "Badia Cochinos". Parlaven de sa valentia d'es General Weyler, de sa fam, misèria i malalties; d'es canvi de l'anomenat Weyler amb En Blanco i d'es desastre final.

Un diumenge dematí, com era es seu costum, vengué a afaitar-se l'amo En Biel C. Tot xarpat i content l'homo. Estrenava un capell. Acabava de comprar-lo a Ca'n Jusepet. Era aquell capell de color gris obscur, lluent, un poc peludet i amb una cinta ampla negra que li enrevoltava sa cofa, acabant amb una llaçada aplanada. Era una monada. L'amo En Biel tenia es gènit curt i era molt manios. Se rentava, espesses vegades, i no era capaç d'asseure-se a una cadira calenta d'un altre. Poc abantes d'ell, havia entrat l'amo En Francesc T. no tan mira-prim com l'amo En Biel, però que, per casualitat, també tenia un capell de color gris, ja un poc esquinçat, que no lluià ni era peludet, ni tampoc tenia floc de seda negra. Succeí que un d'es barbers digué: -Qui toca? A mi! respongué l'amo En Francesc T. Penja es capell an es penjador i es va asseure a sa butaca perque l'afaitassén. Es cap d'uns quants minuts, un altre barber també demanà: Qui toca? A mi! respongué l'amo En Biel C., al mateix temps que penjava es flamant capell.

Una vegada estar afaitat, l'amo En Biel va per despenjar es capell, quan amb uns ulls d'espant veu que s'apreciada prenda ha desaparegut. Remil floquets de punyetes! exclamà aquell homenet, amb els punys estrets i ets ulls que li espiratjavén de ràbia. Qui és estat, poca vergonya, que m'ha pres es capell?

Tots quedaren estupefactes davant l'expressió de ràbia de l'amo En Biel. Es mateix temps, un digué: -es darrer que ha sortit és En Francesc T. i si no vaig equivocat aquest capell gris, amb aquestes taques groguenques, que hi ha an es penjador és es seu.

Lo millor que pogueu fer, l'amo En Biel, és que agafeu aquest i aneu a ca seva a canviar-l'hi.

Fet una fera, es girà cap an es que així li parlava i, trèmol per la ira, li enflocà aquesta: -Escolta, curro! Has de sebre que ni sa fortuna d'En Verga és bona per jo posar-me un capell que ha tapat es cap d'En Francesc! I obrint sa vidriera, se'n va anar sense despedir-se.

Es diumenge següent, no faltaren aquells dos parroquians, però no se trobaren dins sa barberia. Lo cert és que ambdós se cubrien es cap

amb capells nous, grisos obscurs, peludets i amb una cinta ampla, negra que enrevoltava sa cofa i acabant amb una llaçada aplanada.

Resumint: A Ca'n Jusepet, en manco temps d'una setmana, havien venut a l'amo En Biel C. dos capells idèntics.

"Qui treballava a ca vostra?"

Es dos més antics d'es que guard record són: En Juan Servera (Pataca) i Antoni Servera (Rumbante). Un poc més envant En Xerafi Guiscafré, fill de l'amo En Jaume Viulí; Antoni Gayà (Monjo); Mestre Sebastià Massanet (Sol); En Guiem Riera (Canet). Aquest ja, poc més o manco, de sa meva edat.

A partir d'aquí ja faig feina adiarri al costat de mun pare i, sovintejan, vénen a ajudar-nos l'amo

A aquests retratos les separen trenta anys.

Persones: Miquel Tous (barber) ensabonant en Miquel "Rater". Miquel "Rabassó", ensabonant en Toni Butler, tapat per en Miquel Tous. Al fons, Pedro Matemales. Any 1952.

En Miquel Gayà (Monjo) i En Miquel Pastor qui aleshores festejava sa meva germana.

Als 18 anys me'n vaig voluntari an es servei militar (Aviació). Dos dies després de jurar bandera, mun pare es queda impossibilitat per un "derrame cerebral". Malatia aquesta que, set anys després, el se'n duia a sa tomba. No me volen llicenciar perque som voluntari. Es nostro establiment va de roca-batuda i es meu cunyat Miquel Pastor se preocupa i sacrifica per noltros, vinguent, una vegada haver acabat es seu jornal, a obrir sa barberia, salvant en part així sa nostra situació. Mai li estarem prou agraits.

Una vegada llicenciat he de començar de bell nou i es primer mosso que tenc és En Juan Gili (Salero). Tot seguit, En Jaume Llinàs (Bossa); En Pere Gayà (Monjo); En Juan Grau (Torrents); Antoni Flaquer (Porquer); En Pere Sanxo (Mulinet); En Julià Vicens i En Joan Lliteras. Tots ells de felix record i honorats a carta cabal.

"¿Quina jornada es feia?"

Jornada intensiva, és a dir des de bon matí, quan venia es primer

client fins a altes hores de sa nit. Ni tan sols tancàvem per a dinar. Això no vol dir però que hi hagués feina continuada. Diumenges i festes començàvem a sortida de missa primera, devers les set.

"Cada quants de dies s'arreglaven ets homos?"

Normalment es vilans s'afaitaven dues vegades per setmana i es qui havien de venir de foravila, una. Es cabells les se tallaven entre els quinze i vint dies.

"Quantes barberies hi havia en aquell temps?"

Tú, compta-les: Mestre Pep Genovard (Sineu); Mestre Gaspar Rayó (Masset); Es Germans Cifre; Mestre Joan Sureda (Barraca); Mestre Miquel Gayà (Monjo); Mestre Bar-

tomeu Canyelles; Es Germans Gelabert (Jaumins); Es Germans Roca; Mestre Miquel Salamañca i En Perico Ginard juntament amb En Bartomeu Massanet (Moló i Estaca) respectivament. Aquests he vist en actiu. Si no m-equivoc: onze.

"Quantes n'hi ha actualment?"

Crec més difícil contestar-te, al present que al passat. es una situació incerta. Ja veus. En Perico Ginard causà baixa per jubilació, en el mes d'agost del 82. A pesar d'això està en semiactivitat. En Bartomeu Massanet, es proper passat mes d'octubre, entregà es papiers a s'Associació de perruquers per a retirar-se. I d'En Toni Flaquer -crec que degut an es gran èxit que té es seu Super Mercat - solsament obri sa barberia es capvespres. Així és que és difícil contestar-te amb certesa.

(Passa a plana 8)

SER FELIÇ... COM? (XXV)

Estimar de debò

Si hi ha una paraula que sovint ha estat maltractada, ferida i manipulada ha estat la paraula amor. Tothom, la fa servir i la fa seva, donant-li el sentit que convé segons el moment. Hi ha molts d'egoïsmes disfressats d'amor.

Tenir amor és donar-se, esforçar-se per a fer feliços els demés, sentir-se responsables del benestar de l'altre, ajudar-lo a créixer i a madurar com a persona lliure i responsable.

De vegades s'oblida el vertader sentit de l'amor i es viu com

si fos una cosa jocosa, grollera, burlesca. Es duu la sexualitat a un parany de simple satisfacció biològica, sense compromís, sense projecte de vida, sense comunió de sentiments.

Es cert que de vegades la sexualitat es presenta a certes revistes, pel·lícules i espectacles com una realitat irresponsable i, per tant inhumana. Això facilita que molts vegin la sexualitat com un joc, com una diversió, com un passatemps. Ve a ésser com un entreteniment més, com passejar, com jugar o fer una excursió.

La sexualitat humana ha d'estar sempre al servei de l'amor. La tendència a confondre l'amor i la sexualitat és un gran perill. Un trobament sexual que no es viscut dins el context d'un compromís total i d'un amor fidel pot ésser el principi de la tristesa i de la mort de l'amor.

Estimar de debò és una aventura meravellosa. Comporta sempre viure en un clima de donació i d'entrega que, més prest o més tard, es converteix en una simfonia de gojosa felicitat.

Gregori Mateu Estarelles

MIQUEL TOUS SERVERA

(Ve de plana 7)

"Quins preus hi havia quan començares?"

Aleshores afaitar-se valia 0,40 ptes. i es cabells d'es joves 2 ptes. Tallar arran no record quin preu tenia.

"Preus actuals?"

Afaitar-se 200 ptes. Ne cobram 175. Tallar cabells baixos 350 i arran 300. Tallar es cabells amb raor 575.

"En aquell temps era rentable aquest ofici?"

Ni prop fer-s'hi. Maldament fèssim més serveis era poc equitatiu. tots es barbers aprofitaven ses hores buides de feina per amprar-se en altres quefers per així poder treure es carro, com és ara: sabaters, passadors d'ances, confecció de paners, covos i filoses. Mun Pare cobrava es partits de Don Jaume Solivelles. Mestre Jaume Roca arrabassava caixals i Mestre Colau "Barber", a més d-això, també sangrava.

"Ara ho és?"

Parla més clar un fet que tot un llibre. Al qui heu vol entendre li basten poques paraules. Des de l'any 1970 a l'any 1983 s'han donat de baixa, a Mallorca, entre el 70 i 80 per cent d'aquests establiments. solsament treuen faves d'olla, els establiments ben situats dins Palma i als centre d'estiueig. Es nostro ofici està pàl·lid, llanguideix... està malalt. Greuement malalt.

Bis.

DE LA COLONIA DE SANT PERE

(Ve de plana 5)

SOR CATALINA DE LA PURÍSSIMA
(continuació)

que ha fet no comptàs... Ara que m'he fet gran, reconec tot el que de bo ella va sembrar. Darrerament me toca fer algunes entrevistes. avui deman disculpes als lectors per si la que llegeissen les pareix massa sentimental o subjectiva, però no és ni mica fàcil entrevistar la primera mestre, aquest exàmen és massa mal d'aprovar, només pretenc deixar un testimoni escrit d'una dona que possiblement passarà a la Història dels Coloniers com la monja pacient que estimava els infants... i també als majors.

Andreu Genovart

NOTICIES BREUS

S'espera que prest, la vella i rovellada farola de l'entrada del mollet serà substituïda per una altra més potent i moderna. Per cert, hem sentit comentar als pescadors que també se fa imprescindible el posar un llum a l'escollera de la platja, ja que a la tornada de la pesca de calamars constitueix un autèntic perill.

El Centre Cultural altra vegada prepara una obra de teatre de cara al pròxim estiu. Després de l'èxit dels anys anteriors, els actors s'han tornat a animar i ja estan assajant "Pobres Casats", de Lluís Segura. Esperam que segueixin endavant i que prest mos puguin deleitar amb aquesta obra.

Des de la festa de Sant Josep hi ha hagut canvi en la direcció del restaurant del Club Nàutic Sant Pere. Mentre Llorenç Planisi (es Ros) es despedia, en Manolo Martín es feia càrrec de la direcció del local. Li desitjam estabilitat i sort.

El Dissabte Sant, Sor Catalina de la Puríssima celebra les seves noces d'or de professió religiosa. Sabem que la gent del poble li vol fer una mica de festa, encara que aquesta se celebrarà la segona festa de Pasqua, és a dir, dilluns dia 23. Desconeixem els detalls però sembla que hi haurà una missa i un poc de refresc.

Collectiu Sant Pere

LA TOS

La tos es un mecanismo de limpieza de las vías respiratorias (nariz, nasofaringe, faringe, laringe, tráquea, bronquios y alvéolos). Habitualmente se desencadena con facilidad cuando una sustancia extraña se pone en contacto con sus paredes (en ambientes pulvulentos, por gases irritantes, cuerpos extraños, agua, etc.) Esta circunstancia se da con frecuencia, aisladamente, y no tiene otro significado que el de la autolimpieza.

El efecto de la tos sería comparable al de un huracán: así cuando sopla una suave brisa o se respira tranquilamente, son mecidas las ramas y las hojas de los árboles o los cilios de las paredes respiratorias; pero cuando se produce tos o un huracán, estos cilios, así como las ramas de los árboles, son agitados violentamente, haciendo que se desprendan mucosidades y cuerpos extraños, lo mismo que ocurre con las hojas por efecto del huracán.

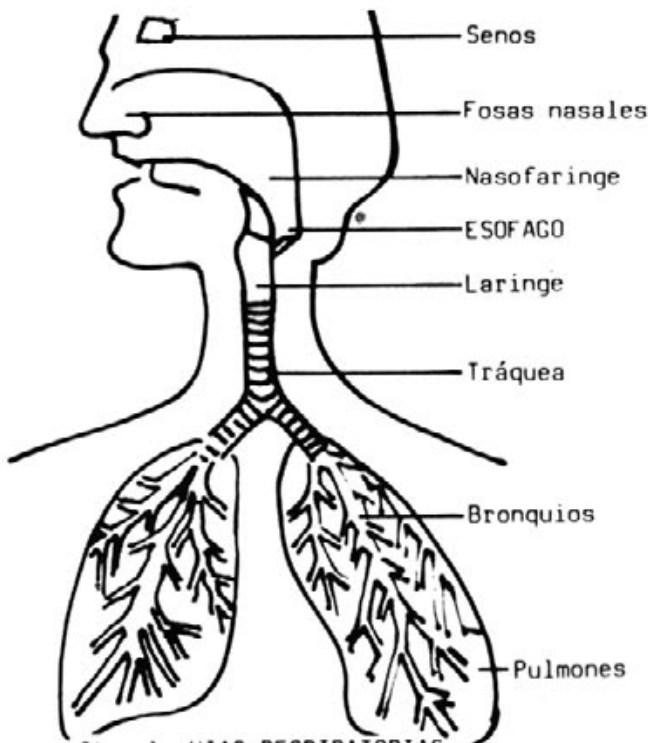

Fig. 1. VIAS RESPIRATORIAS

La tos puede producirse a todo lo largo de las vías respiratorias, por estímulos recogidos por los nervios trigémino, flosofaríngeo, laríngeo superior o vago.

(senos, fosas nasales, faringe, laringe, tráquea, bronquios..)

Racó del metge

En otras ocasiones la tos repetida y mantenida en el tiempo indica un proceso patológico, siendo su intensidad, frecuencia y aparición, así como el acompañamiento o no de esputo, datos muy importantes para su diagnóstico.

La tos puede ser "seca" (también llamada irritativa) carente de expectoración y "húmeda" (también llamada productiva) cuando se acompaña de esputo o flema. La única tos que debe calmarse es la tos "seca" o irritativa paroxística, que no se acompaña de flemas o espútos y que deja extenuado al enfermo. La tos productiva o "húmeda", que se acompaña de secreción, debe ser respetada o ayudada, ya que si la suprimimos las flemas inundarán los bronquios, produciendo obstrucciones y posiblemente infecciones secundarias. En el caso de tos con expectoración (flemas o espútos), se puede ayudar ésta aumentando la ingesta de líquidos (agua, zumos, leche) para que así el moco aumente su contenido hídrico, se haga menos viscoso y pueda salir fácilmente con el golpe de tos. También es importante para ello el drenaje postural, consistente en ayudar la expectoración por medio de la postura. (Los bronquios tienen un trayecto descendente estando de pie, si acostamos al enfermo en un plano inclinado y le hacemos girar sobre su eje, conseguimos facilitar por deslizamiento la

FIG. 2. DRENAJE POSTURAL

expectoración. Fig. 2.). El carácter de la tos puede sugerir la localización del proceso. Así la tos perruna sugiere afección laríngea, una tos metálica y más intensa hace pensar en tráquea y bronquios mayores. La tos silbante indica broncoespasmo (asma o bronquitis espástica). El tiempo en que se presenta también es de importancia. Si la tos aparece al comer, podremos pensar en enfermedad digestiva como hernia de hiato o divertículo esofágico. Si es selectivamente nocturna y despierta al enfermo buscaremos una insuficiencia cardíaca congestiva. Si aparece por cambios de posición, sospecharemos de absceso pulmonar o bronquiectasia. Si es matutina y con esputo, bronquitis crónica o tos de fumador.

Si existe esputo es muy importante su descripción, el putrido y maloliente sugiere absceso pulmonar. El sanguinolento principalmente tuberculosis, el herrumbroso neumonía. El espumoso y rosado edema pulmonar, etc.

Augusto León Pérez

BESØG OLE PÅ
DANSK BAR KNOLD OG

Miguel Gili Flaquer

tot

(DANSK KØKKEN)

Camino Vecinal de Génova, 37
Teléf. 40 11 48

San Agustín
Palma de Mallorca

Racó del poeta

Present que hauré d'oblidar

*Present que hauré d'oblidar
l'aldà ahir, sens melangia,
i fondre els ressentiments
que em travin d'altres inicis...*

*A l'ample mar del comiat
escamparé en la vigília
un gros manyoc de delers
com flors que fossin marcides.
Endur-me el blat de l'amor?
entenc que ni això podria,
ni retenir el viu tresor
de recordances benignes,
ni el vell, subtil degotís,
amable i cruel de la rima.*

*Deu ser esglaiós partir
mans fentes, cap a l'abisme!*

*O és que el poema està escrit
enllà el cimbori que ens crida?*

Joan Mesquida

Una foto... un record.

Seria devers l'any 1946, quan aquest grup de joves artanencs, haurien acabat de realitzar un recés espiritual a la Casa d'Exercicis.

Treta del arxiu d'En Tomeu Esteva (Amadeo), aquesta foto ens duu a la memòria els noms dels qui componen la mateixa.

Així d'esquerra a dreta i drets: Toni Sunyer, Biel Fernández, Jordi Liull, Francesc Cristo, Guiem de Son Pussa, Andreu de Sa Caixa, Miquel Aloi, Tomeu d'es Moï, Joan Jaumí, Miquel Mosca, Pep Pomar i Tomeu Amadeo.

Asseguts al banc: Jaume Solivelles, Llor enç Pusseta, Jaume Garameu, Biel Fidaver, Miquel de Son Cailetes i Colau de Ses Eres.

Asseguts enterra: Toni Xina, Pedro Bonnín, Tomeu Cama, Salvador Solivelles, Toni Poblé i Perico Guixó.

VIATGES
millor

G.A.T. 820

C/. Binicanella, 12.- Tel 58.55 15/52 CALA MILLOR
Carretera Cala Gulla -Tél. 56 40 17 Cala Ratjada

ESPECIAL SEMANA SANTA

ROMA, del 21 al 24 de Abril ... 25.850,-pts.
ITALIA, del 17 al 24 Abril ... 43.900,- "
LONDRES, una semana 40.500,- "
FIN DE SEMANA EN LONDRES 31.400,- "
ANDORRA, del 20 al 23 Abril ... 16.950,- "

MADRID Y ALREDEDORES

Del 19 al 23 de Abril 21.500,- "
GALICIA, sólo Avión 13.000,- "
LA CORUÑA, del 14 al 21.H.xx... 27.000,- "
SANTIAGO, del 19 al 23, H.xxx.. 26.700,- "
VIAJES A IBIZA O MENORCA, con
barco ida+vueltas, 4 pers.(p.per) 3.780,- "
ALCUDIA-CIUDADELA-ALCUDIA.
Ida y vuelta 4.000,- "
CIRCUITO POR MARRUECOS
Salida desde Palma, 9 días en
Hotel xxxx, Pens. completa.... 49.500,- "
GRECIA 8 días 50.950,- "
EGIPTO 8 días 75.300,- "

Vent nou Surf i Optimist

BANCA **M** MARCH

l'esperant

*Li oferim per una imposició
a venciment a partir d'un any
un surf SODIM
o un optimist COPINO*

Informació detallada a qualsevol de les nostres oficines.

ESPORTIU SANT SALVADOR

BASKET

Després d'haver acabat la temporada anam a informar-vos damunt el que ha succeït durant aquesta:

L'equip senior provincial (únic equip dins competició) ha quedat classificat en setè lloc amb un bagatge de 3 victòries i 11 derrotes, amb 589 punts a favor i 721 en contra, que representen 17 punts.

L'equip ha estat integrat per: L. Mayoral, X. Campins, G. Serra, M. Ginard, S. Sureda, J. Rosselló, T. Ferrer, M. Hernández que després de cinc partits deixà el lloc a D. Torres i passar a entrenar l'equip, J. Zafra, J.P. Tous. Delegat en G. Tous.

Creim que l'equip ha progressat en relació a l'any passat, no obstant encara és nota molt que és el segon any que es juga a basquet. La defensa és acceptable (ha estat el quart menys encestat) però en atac es perden massa pilotes que fa desanimar-se a l'equip.

Si d'una cosa estam satisfets és de la segona volta feta a casa, ja que de tres partits jugats s'han guanyat dos (51-46 i 63-27) i s'ha perdut davant el campió de la competició, l'Hispania (39-48).

S'ha de lamentar les lesions sofertes dels jugadors X. Campins, M. Ginard i T. Ferrer.

Els Màxims encestadors han estat: G. Serra amb 161 punts, J. Zafra amb 79 i J. Rosselló amb 78.

Seguidament els adjuntam els resultats de tots els partits, i ens despedim agraint a tots els seguidors per la seva ajuda donada durant la temporada, també volem agrair especialment l'ajuda donada per el Bar S'Almudaina, local del club, i als anticipam que el proper any pensam comptar amb un equip juvenil femení, un infantil masculí i el de senior masculí.

RESULTATS:

Sant Salvador 53 - Escolar 38 (40-52)
 Hispania 69- Sant Salvador 33 (48-39)
 Sant Salvador 47- Patronat 63 (48-59)
 Ses Salines 48- Sant Salvador 33 (46-51)
 Sant Salvador 37- La Victoria 40 (29-69)
 Virgen Lluch 50- Sant Salvador 42 (27-63)

JUDO

En el segundo trofeo Kobukan celebrado en Santa Ponsa, volvió a sobresalir la gran labor del Dojo Artois. Nuestros futuros judokas, de diez componentes, cinco, lograron medalla, siendo la clasificación como sigue:

14 años Juan Sansó, medalla de oro
 14 años Manolo Moreno, medalla de bronce
 10 años Bartolomé Nicolau, medalla de bronce
 9 años Juan J. Nicolau, medalla de plata
 5 años Juan Emilio Pineiro, medalla de plata.

II Trofeo Román Castro de judo infantil

El pasado día 19 y con una gran asistencia, es decir, un total de 147 judokas, se celebró por primera vez en Artá una competición de las llamadas artes marciales. Siendo esto, por desgracia, un deporte minoritario, organización y afluencia, rozaron la perfección. El local, la plaza del mercado, en perfectas condiciones fueron motivos suficientes para que este segundo trofeo R. Castro con participación de los clubs Subukan y Colegio Francés de Palma, Katachi de Lloseta, Kobukan de Santa Ponsa, Dojo Artois (Orient) de Artá y Orient de Cala Ratjada, se piense ya de antemano la repetición o continuación de este tipo de competiciones.

Sin despreciar a los clubs asistentes, es decir, alaban-

Juniors que han reforçat l'equip senior.

Seniors, que per 2on any han participat alC. Balear.

Futur equip de junior femení.

Equip infantil de basquet.

do a todos sus componentes, pero por falta de espacio (nuestro común enemigo), solamente nombraremos los locales que consiguieron algún trofeo.

De todas formas, sí cabe resaltar que el Orient, fue el mejor clasificado.

Año 1978	más de 20 Kgs.	Plata: Caty M. Ginard
		Bronce: Neus Lliteras
		Bronce: Guillem Artigues
Año 1977	más de 22 Kgs.	Bronce: M ^{re} Frca. Artigues
Año 1976	más de 25 Kgs.	Bronce: Margarita Mayol
Año 1975	menos de 28 "	Plata: Juan J. Nicolau
Año 1973	menos de 35 "	Plata: Caty Amer
	más de 35 Kgs.	Bronce: Maria Ginard
Año 1970	menos de 50 "	Oro: Miguel E. Ginard
Año 1969	menos de 55 "	Oro: Manolo Moreno
	más de 55 Kgs.	Oro: Juan Sansó.

Categoría open reservada para participantes de 12, 13 y 14 años.

Oro: Juan Sansó.

Bronce: Miguel Eduardo Ginard.

Nuestra más cordial felicitación a todos los participantes, en especial a los que de alguna manera no pudieron recibir galardón pero sí pusieron su granito para que este trofeo tuviese la categoría deseada.

Guillem

COMENTARIO A UNA REUNION INFORMATIVA

La directiva dimite en mayo

El pasado 29 de Marzo la Junta directiva del C.D. Artà, anunció reunión informativa para socios y simpatizantes del Club. A hora un poco intempestiva (las 10 de la noche) y en el Salón de Casa Matemalas.

Muy poco público, pocos socios (creo recordar una docena) y eso sí, la mayoría de los directivos.

El Presidente informó que en próximas fechas, el 30 de Mayo, habrá Asamblea General de socios y que en esta además de dar el resultado económico y también deportivo, se presentará la dimisión de los actuales directivos y que el motivo de dicha reunión (actual), era para que alguien interesado pudiese empezar a formar su candidatura y estudiar los posibles cambios de dirección (económica y deportivamente).

Se pasó luego a una diríamos especie de rueda de Prensa para Socios, y salieron a relucir lo que para los asistentes habían sido los males del equipo: mala estructuración, cambio a destiempo, falta de disciplina y no rigurosidad en la implantación de la misma, falta de jugadores (plantilla demasiado corta), desánimo, etc....etc. Asimismo se trataron y se revisaron los problemas de los juveniles, el porque de las medidas disciplinarias a tres jugadores, y todos aquellos temas que salieron de una charla animadísima y con participación de todos los asistentes.

La directiva muy diplomáticamente (algunos)-deportivamente fueron desgranando los puntos y contestando su opinión o el desarrollo de los hechos. Jornada muy interesante que era de las que faltaban en otras ocasiones y a resultas de algunos incidentes habidos a lo largo de estas tres temporadas en las que algunas veces se ha tenido que criticar porque no se sabía la verdad del asunto y si se pedía, se escabullía el informador consultado.

Pero a resultas de la misma cabe preguntar, ¿quién saldrá para seguir con el club?, ¿quién será capaz de sacar al Artà de esta abulia deportiva?

No están las cosas demasiado claras para que haya muchos asiduos al cargo dirigente del Artà. Esperamos que los resultados de estas últimas jornadas sean lo suficiente buenas para que salga más de un competidor y entre todos seguir aupando al C.D. Artà.

Mayol

Un Artà que no da pie con bola!!!

Santanyí 1- Artà 0

Artà 1 (Mira)- Manacor 1

Calvià 3- Artà 1 (Mira)

No puede el Artà sacar positivos en sus desplazamientos, ¿qué le falta?, ¿qué le sobra?. Es tan difícil que marquemos un gol que la defensiva contraria puede presionar más insistentemente sobre nuestra área y lograr que los nervios atenezcan a los jugadores en los minutos iniciales o finales y siempre se pierde o porque se nos marca el gol tempranamente o al final. La verdad es que al equipo le falta la ilusión (y si se dice que se tiene es más bien ficticia, puesto que algunos jugadores se lo toman como algún compromiso que hay que solventar porque se está en medio y hay que hacerlo, pero sólotratando de "ir", "asistir", pero no "estar"), y así sin ganas morales de competir que se puede esperar.

El polémico MIRA que en los dos últimos partidos ha logrado dos goles,

¡por algo se empieza!

Si, frente al Manacor, el equipo supo estar luchando fuertemente a lo largo de los 90' y superar al líder en muchos momentos, incluso con jugadas espectaculares (el gol de Mira a centro fabuloso de P. Amer) y la jugada de Nicolau que Agustín tiró fuera. La verdad es que es inexplicable que frente a otros conjuntos no se sepa estar en el terreno. Más bien se navega y se presencia el espectáculo que se participa en él.

Aún podemos salvarnos si ganamos los partidos de casa, o a lo máximo empatamos frente al Baleares y ganamos los demás (Xilvar, Ses Salines y Binissalem). Estos no se pueden perder, si se pierden se pierde la categoría, si se ganan casi seguro la salvamos, pero por los pelos.... y si el Poblense no baja. Puesto que no está nada claro cuantos equipos descenderán, ni cuantos subirán, la verdad es que la Federación a estas alturas aún no ha sabido informar del proceso de Ascensos y Descensos de categorías. ¿Se prepara alguna caticada?. "Seguro nos toca!".

Mayol

Visto "desde" el matadero

- * Desde que Mira marcó un gol a sus paisanos, qué bueno se volvió Amer!
- * Desde que el Manacor empató con sus "paisanos", cómo se notó la rivalidad!
- * Desde que vimos una ambulancia en Ses Pesqueres, nos preguntamos: "Els Manacorins, ¿venien en pla de guerra"?
- * Desde que por una infortunada lesión se tiene que llamar a un buen médico, mil gracias Dr. Marcó.
- * Desde que Santa tuvo tan mala fortuna, le deseamos una buena y muy pronta cura.
- * Desde que Nicolau se repuso de su lesión, ¿cuánto tiempo va a durar su recuperación?

- * Desde que el Poblense está con menos cinco, ¿qué piensan los aficionados locales?
- * Desde que esto sucede, ¿habrá salvación?
- * Desde que se nombra tanto a Mira, dos encuentros, dos tantos. Mira, Mira, Mira, Mira... ra, ra, ra!!!
- * Desde que algún juvenil local se destaca como goleador, ¿dónde está el seguimiento de la cantera de parte de Salem?
- * Desde que esto sucede, ¿será que el Artà quiere ser "algo más que un club"?
- * Desde que cierto día se visitó San Salvador, ¿visitaremos este año "Ses Païsses"...?

UNA DOCENA